

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Усоцька сільська рада
Ямпільського району
Сумської області**

вул. Центральна, 5, с. Усок,
Ямпільський район,
Сумська область, 41230

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Усоцької сільської ради Ямпільського району Сумської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2020 рік» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2020 рік» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення ставок єдиного податку на території Усоцької сільської ради для фізичних осіб – підприємців на 2020 рік» (далі – проект рішення 3) (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Усоцької сільської ради Ямпільського району Сумської області від 22.05.2019 № 02-15/237.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань бюджету, фінансів, планування і управління комунальною власністю та аналізів регуляторного впливу проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Податковий кодекс України (далі - ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради, в межах своїх повноважень, приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ. У свою чергу, підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період

та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Водночас проекти рішень не узгоджуються з вимогами ПКУ, у зв'язку з цим пропонуємо.

1. Визначити у проектах рішень усі обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті тощо) ПКУ, якими вже встановлені обов'язкові елементи для відповідного податку.

2. Підпунктом 03.04. пункту 03 та підпунктом 12.04. пункту 12 додатків 1, 3 до проекту рішення 1 планується встановити, зокрема ставки податку для будівництва та обслуговування будівель громадських та релігійних організацій та для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Так, відповідно до норм пункту 283.1 статті 283 ПКУ до земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком відносяться, зокрема: земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (підпункт 283.1.8); землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування (підпункт 283.1.4.).

Враховуючи зазначене, пропонуємо додатки 1, 3 до проекту рішення 1 привести у відповідність до вимог статті 283 ПКУ.

3. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) для лісових земель встановлюються не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (пункт 274.1 статті 274 ПКУ). Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено для лісових земель встановлюються не більше 0,1 відсотка від нормативної грошової оцінки площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області (пункт 277.1 статті 277 ПКУ).

Враховуючи зазначене, пункти 9 додатків 1, 3 до проекту рішення 1 пропонуємо привести у відповідність до пункту 274.1 статті 274 та пункту 277.1 статті 277 ПКУ в частині розмірів ставок земельного податку для лісових земель.

4. Статтею 282 ПКУ встановлено перелік юридичних осіб, для яких можуть встановлюватись пільги щодо сплати земельного податку. Статтею 283 ПКУ встановлено перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Отже, пропонуємо додаток 2 до проекту рішення 1 привести у відповідність до вимог статей 282 та 283 ПКУ.

5. Додатком 1 до проекту рішення 2 планується встановити ставки податку за об'єкти оподаткування, які відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ не є об'єктами оподаткування, зокрема за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, гуртожитки (пункт 113), будинки дитини та сирітські будинки (пункт 1130.5), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), склади спеціальні товарні (1252.5), складські майданчики (1252.7), склади універсальні (1252.8), склади та сховища інші (1252.9.), будівлі навчальних та дослідних закладів (пункт 1263), будівлі сільськогосподарського призначення (пункт 1271).

Так, відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2. статті 266 ПКУ не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема: гуртожитки (підпункт «г»), об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину (підпункт «д»), об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій (підпункт «ї»), будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств (підпункт «є»), будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг (підпункт «і»), будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку (підпункт «ж»).

Отже, пропонуємо додаток 1 до проекту рішення 2 привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

Враховуючи вищезазначене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень 1-3

Надані аналізи регуляторного впливу (далі – АРВ) до проектів рішень 1- 3 не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі -Методика).

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник в АРВ до проекту рішення 1 обмежився лише текстовим описом вигід і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

АРВ до проекту рішення 1 не наповнений інформацією щодо суб'єктів господарювання, на яких справлятиме вплив проект рішення, не проведені розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання, громадяни та держава внаслідок його впровадження.

У розділі II АРВ до проекту рішення 2 визначені розробником цілі регулювань є загальними, не мають якісного, кількісного та часового виміру та не вказують, які проблеми мають вирішити.

У розділі III АРВ до проектів рішень 2 та 3 при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигід та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаного розділу, у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ до проектів рішень 1 - 3 розробником не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторними актами чинності.

Зважаючи на те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Розділ VII АРВ до проектів рішень 1 - 3 підготовлено з порушенням вимог статті 12 ПКУ та частини п'ятої статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України, а саме розробником задекларовано, що строк дії запропонованого регуляторного акта - до повторного відстеження з подальшим продовженням чи внесенням відповідних змін.

Розділ VIII АРВ до проектів рішень 1 - 3 підготовлено з порушенням вимог пункту 10 Методики, а саме, розробником не визначено таких обов'язкових показників результативності регуляторного акта, як розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; розмір коштів і час, що витратяться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог актів. При цьому, не наведено прогнозних значень показників на 2020 рік.

Порушення розробником вимог Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Розробником АРВ до проектів рішень 2 та 3 не виконано розрахунків Тесту малого підприємництва (М-Тест).

Зазначаємо, що у разі поширення дії регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, розробником повинна проводитися також оцінка впливу на сферу їх інтересів, що передбачає кількісне визначення витрат внаслідок дії регуляторного акта (додаток 2 до Методики).

Таким чином, у зв'язку з відсутністю в АРВ до проектів рішень усієї

необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведено відповідність проектів рішень таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Усоцької сільської ради Ямпільського району Сумської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2020 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2020 рік» та «Про встановлення ставок єдиного податку на території Усоцької сільської ради для фізичних осіб – підприємців на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно із наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналізи регуляторного впливу до них - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ

